

De voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 4
2513 AA DEN HAAG

Contactpersoon	Doorkiesnummer
	-
Datum	Bijlage(n)
12 januari 2007	-
Ons kenmerk	Uw kenmerk
RWS/SDG/NW2006/2260/41290	2060703080
Onderwerp	
Kamervragen	

Geachte voorzitter,

Hierbij ontvangt u de antwoorden op de vragen van het lid Verdaas over de tegenstrijdige regels voor ligplaatsen van woonschepen van gemeente, provincie en Rijkswaterstaat.

1. Kent u de berichten over de tegenstrijdige regelgeving voor ligplaatsen van woonschepen, waar bewoners de dupe van worden?¹
1. Ja, ik heb kennis genomen van vermeende tegenstrijdige regelgeving voor ligplaatsen voor woonschepen.
2. Hanteert Rijkswaterstaat normen over de afmetingen van woonschepen die tegenstrijdig zijn met gemeentelijke en provinciale regels? Zo ja, hoe komt dat? Welk bestuursorgaan heeft hier uiteindelijk zeggenschap over? Wie is in gebreke gebleven met het met elkaar in overeenstemming brengen van deze regels?
2. Rijkswaterstaat kan op grond van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken (Wbr) en de daarvan afgeleide Beleidsregels grote rivieren eisen stellen aan objecten in "waterstaatswerken", waartoe ook rijksrivieren en daarmee in open verbinding staande wateren behoren. Een vergunning kan worden geweigerd "ter bescherming van waterstaatswerken en ter verzekering van het doelmatig en veilig gebruik van die werken, met inbegrip van het belang van verruiming of wijziging anderszins van die werken". De Wbr kan dus - eventueel aanvullend op andere regelgeving -

¹ Zie onder andere Wijks Nieuws van 8 november 2006

beperkingen stellen aan het afmeren van woonschepen, en daarbij eisen stellen aan de afmeting van het schip.

Deze Wbr wordt voor wat betreft de waterstaatsbelangen in rijkswater uitgevoerd naast de provinciale en gemeentelijke regelgeving, omdat deze regelgeving een ander doel dient dan de provinciale en gemeentelijke regelgeving.

Dit kan betekenen dat een woonschip op grond van planologische regelgeving is toegestaan, terwijl vanuit de beheersoptiek van Rijkswaterstaat toch waterstaatkundige bezwaren bestaan.

Elk bestuursorgaan toetst activiteiten in het licht van de aan het orgaan opgedragen taken. Steun voor het naast elkaar bestaan van afwegingskaders is te vinden in de volgende uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (1 februari 2006, nr. 200507288/1):

“Hoewel ingevolge de beleidslijn de belangen van de Wet op de Ruimtelijke Ordening en de Wbr op elkaar dienen te worden afgestemd, geldt dat beide wetten een zelfstandig afwegingskader hebben. Voor de beoordeling van een aanvraag om vergunning op grond van de Wbr wordt derhalve slechts aan de op grond van deze wet te behartigen waterstaatkundige belangen getoetst en levert het feit dat appellante beschikt over een bouwvergunning, gelet op dit zelfstandige toetsingskader, geen grond voor vergunningverlening op grond van de Wbr.”

Naar mijn oordeel is er dan ook geen sprake van tegenstrijdige regelgeving voor ligplaatsen van woonschepen of het in gebreke blijven van enig bestuursorgaan. Wel is er sprake van verschillende soorten regelgeving, met verschillende doelstellingen en verschillende toetsingskaders. Dit kan leiden tot verschillende beoordelingsuitkomsten.

3. Wat is uw oordeel over de tegenstrijdige regelgeving? Hoe wilt u dit oplossen en in de toekomst voorkomen? Hoe verhoudt deze tegenstrijdigheid zich met de voornemens van het Programma Andere Overheid?
3. Zie allereerst het antwoord onder vraag 2. Verder is op dit moment de Waterwet in behandeling bij uw Tweede Kamer. Hierin zal de Wet beheer rijkswaterstaatswerken opgaan. De Waterwet, die specifiek ziet op het watersysteem, zal dus ook naast de overige wetgeving bestaan. Bij het Waterbesluit, een algemene maatregel van bestuur op grond van de Waterwet, wordt bezien voor welke activiteiten een vergunningplicht in stand blijft en voor welke activiteiten algemene regels worden gesteld, waarbij eventueel kan worden gedifferentieerd naar type watersysteem. Een kanaal of groot meer vergt immers vaak een andere waterstaatkundige afweging dan een rivierbed.
4. Hoe is het te verklaren dat er drijvende wijken worden gepland om weerbaarder te worden tegen mogelijke overstromingen, maar dat woonschepen, die deze voordelen van nature al hebben, niet zijn toegestaan of worden tegen gewerkt?
4. Dit heeft te maken met de aanwijzing door het Rijk van bepaalde locaties (de zogenaamde EMAB-locaties), waar geëxperimenteerd mag worden met technisch aan het water aangepaste bouwvormen. Hiermee wordt aan het gebied een kwaliteitsimpuls gegeven, waarbij als voorwaarde is gesteld dat tegelijkertijd meer ruimte voor de rivier moet worden gerealiseerd. De lijst, die zijn grondslag vindt in de

Nota Ruimte en tevens in de Beleidslijn grote rivieren wordt genoemd, laat een strengere regime op andere plaatsen onverlet.

5. Verbiedt Rijkswaterstaat grotere woonschepen in verband met de theoretische remmende werking op de waterafvoer van de rivieren? Maakt het inundatiekanaal bij Wijk bij Duurstede deel uit van de hoofdwaterafvoer? Zo ja, wat is dan de hinder van een woonschip op de totale doorstroom van het inundatiekanaal? Zo nee, waarom zijn deze regels hier van toepassing?

5. De toetsing van woonschepen is hierboven onder vraag 2 reeds beschreven. Het buitendijkse deel van het inundatiekanaal te Wijk bij Duurstede ligt in het gebied waarop de Wet beheer rijkswaterstaatswerken van toepassing is. Alle nieuwe activiteiten en wijziging van bestaande activiteiten worden getoetst aan de Beleidsregels grote rivieren (voorheen: aan de Beleidslijn Ruimte voor de rivier). Indien het vigerende bestemmingsplan en eventuele provinciale regelgeving grotere woonschepen zou toelaten, is nog onvoldoende invulling gegeven aan het verzoek van de minister van VROM dat er toe strekte de beleidslijn te laten doorwerken in de provinciale streekplannen en vervolgens in de bestemmingsplannen. Met betrekking tot de hinder door een woonschip wijs ik er op dat de systematiek van de beleidslijn als eerste toeziet op de toelaatbaarheid van een activiteit. Indien geoordeeld kan worden dat een activiteit kan worden toegestaan is de kwestie van de hinder voor de rivier en eventuele compensatie van effecten aan de orde.

6. Wordt binnen de nieuwe Wet op de Ruimtelijke Ordening wél direct een toets opgenomen met het beleid van Rijkswaterstaat? Hoe ziet u de rol van de omgevingsvergunning hierin?

6. De nieuwe Wet op de ruimtelijke ordening (Wro) zal op het punt van afstemming tussen Rijkswaterstaat en andere overheden geen grote veranderingen meebrengen. Met het instrument van de watertoets, een voorafgaande toets op de gevolgen van een bestemmingsplan voor de waterhuishouding, en de mogelijkheid voor rijkdiensten zoals Rijkswaterstaat om bij de voorbereiding van een bestemmingsplan een zienswijze te geven, is afstemming geregeld. Verder zal op grond van de Waterwet een nationaal waterplan tevens een structuurvisie op grond van de Wro zijn, waardoor op beleidsmatig niveau integratie van belangen plaatsvindt. In de Wro wordt een aantal interventie instrumenten voor het Rijk opgenomen, zoals de mogelijkheid van algemene regels of een aanwijzing ten aanzien van een bestemmingsplan, die doorwerking van rijksbeleid, zoals de Beleidslijn grote rivieren, naar andere overheden moeten borgen. De Minister van VROM blijft evenwel verantwoordelijk voor de invulling en het bewaken van de samenhang met nationaal ruimtelijk beleid, terwijl de Minister van Verkeer en Waterstaat verantwoordelijk blijft voor de sectorale waterstaatsaspecten.
 Het is de bedoeling om bij de uitvoering van de toekomstige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en de Waterwet zoveel mogelijk procedurele afstemming te bereiken en indiening van vergunningaanvragen via één-loket mogelijk te maken. Bij de invoering van deze wetten zal ook de afstemming met andere

VenW-regelgeving, zoals de Scheepvaartverkeerswetgeving, de nodige aandacht krijgen.

7. Ziet u kans en bent u bereid gevallen als deze, waarbij mensen als het ware gevangen zitten tussen de verschillende bestuursorganen, op korte termijn op te lossen?
7. Het betreft hier niet zozeer een situatie waarin betrokkene gevangen zit tussen verschillende bestuursorganen, maar een situatie waarin de initiatiefnemer onherroepelijke stappen heeft gezet (i.c. een grotere woonboot heeft aangeschaft) zonder volledig te voldoen aan de eisen die door betrokken bestuursorganen vanuit de aan hen opgedragen taak worden gesteld.
Gezien de geldende wet en regelgeving is op korte termijn geen oplossing mogelijk. Uiteraard staan voor betrokkene de bestuursrechtelijke wegen van bezwaar en beroep open.
Het is naar mijn oordeel overigens wenselijk, dat betrokken overheden zich steeds realiseren dat het verschaffen van goede en complete voorlichting over de eisen waaraan voldaan moet worden noodzakelijk is, zodat dit soort situaties in de toekomst voorkomen kan worden.

Hoogachtend,

DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT,

mw drs M.H. Schultz van Haegen